

undtages de Offerberettigede selv samt de Beboere, der uden at være Sognebaandsløser i Henhold til særlige Bestemmelser henhøre til særlige Menigheder. De Beløb, som lignedes paa Personer, der have løst Sognebaand og ifølge Lov af 4de April 1855 § 6 ere fritagne for at erlægge Højtidsoffer til Sognets Præster og Kirkebetjente, blive for de Præsters og Kirkebetjentes Vedkommende, der ere beskikkede i deres nuværende Embeder efter den nævnte Lovs Ikrafttræden, at fradrage de disse tilkommende Afløsningsvederlag og at udbetale til den Præst, til hvem de paa-gjældende have sluttet sig, saavel som til vedkommende Kirkebetjente i denne Præsts Menighed. Ved Ligningen af Afløsningsvederlagene fordeles disses samlede Beløb paa de Bidragspligtige i samme Forhold, hvorefter de i det paa-gjældende Aar ere ansatte til at svare Bidrag til Kommunen efter Formue og Lejlighed, og der forholdes i øvrigt med denne Ligning saavel som med de lignede Beløbs Opkrævning m. v. ligesom med den aarlige Skatteligning til Kommunen. I de Sogne paa Landet, hvor Afløsning af Højtidsoffer for bestandig har fundet Sted forinden denne Lovs Ikrafttræden, bliver Ligningen af Afløsningsvederlagene fremtidig at foretage efter foranstaaende Regler. I Kjøbstæderne og Handelspladserne skal der være den samme Adgang som hidtil til at opnaa kongelig Stadfæstelse paa Overenskomster mellem de Offerberettigede og Kommunalbestyrelserne paa de Offerpligtiges Vegne om Afløsning af Højtidsoffer, Præstepenge og lignende Ydelser, imod at Afløsningsvederlagene udredes af Kommunens Kasse og inddrages under den almindelige kommunale Ligning, dog med lagttagelse af Reglen i Grundlovens § 77 samt med de ovenfor ommeldte Undtagelser fra Deltagelse i Ligningen. Med Hensyn til Sognebaandsløserne forholdes ligeledes som ovenfor ommeldt. I de Kjøbstæder og Handelspladser, hvor